

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010522
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818010522.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

O. A.,

nar.XX.XX.XXXX v N., trvale bytom Z., C. XX/XX, t.č. bytom T. republika, adresa na doručovanie:P. A. F., XXX XX Česká republika, t.č. na slobode, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/100/2018 zo dňa 29.06.2020 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný O. A. odsudzuje podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § § 36 písm. l/, písm. n/, 38 ods. 2, 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Výroky o vine a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný O. A. uznaný vinným zo zločinu krádeže sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 k § 212 ods.1, ods.4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) a § 38 ods.5 Trestného zákona, pretože od 15.30 hodiny do 18.30 hodiny dňa 03. februára 2017 v bližšie nezistenom čase vošiel do vchodu číslo XXX bytového domu v Y., kde z police na topánky pred bytom číslo X vzal jeden pár tenisiek značky ADIDAS a jeden pár turistických topánok značky ALPINA, ktoré patrili poškodenému W. T., čím mu spôsobil škodu vo výške 120 eur a po tom, ako vošiel do vchodu číslo XXX bytového domu v Y., z police na topánky

pred bytom číslo 3 vzal jeden pár tenisiek značky REEBOK Running, ktoré patrili poškodenému M. W., čím mu spôsobil škodu vo výške 35 eur, z polície na topánky pred bytom číslo 4 vzal jeden pár tenisiek značky ADIDAS Kanadia 6 GTX, ktoré patrili poškodenému M. T., čím mu spôsobil škodu vo výške 70 eur, z polície na topánky pred bytom číslo X vzal jeden pár tenisiek značky KAPPA, ktoré patrili poškodenej V. S., čím jej spôsobil škodu vo výške 40 eur, z polície na topánky pred bytom číslo X vzal jeden pár tenisiek značky ADIDAS ART C a jeden pár tenisiek značky NIKE Son of Force MI, ktoré patrili poškodenému M. F., čím mu spôsobil škodu vo výške 35 eur a z polície na topánky pred bytom číslo X chcel vziať jeden pár tenisiek značky ADIDAS v hodnote 70 eur, ktoré patrili poškodenému A. P., pričom po tom, ako tenisiky z polície vybral, otvorila dvere na byte číslo X L. P., v dôsledku čoho tenisiky položil vedľa polície a z vchodu ušiel, pričom svojím konaním spôsobil všetkým poškodeným škodu v celkovej výške 300 eur

a uvedeného konania sa dopustil, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. februára 2014, sp. zn. 3T 232/13-151, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods.1, ods.2 písm. d) v spojení s § 139 ods.1 písm. e) a § 127 ods.3 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov a zločinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods.1, ods.2 písm. a) ods.3 písm. a) v spojení s § 138 písm. e), § 139 ods.1 písm. e) a § 127 ods.3 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých, z ktorého bol podmienene prepustený na slobodu dňa 16. januára 2015 a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 3 roky a nariadený probačný dohľad v dĺžke 2 roky.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., s použitím §§ 38 ods. 5, 39 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 4 roky, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému W. T. škodu vo výške 120 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený M. F. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahŕňalo do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Obžalovaný svoje odvolanie ďalej neodôvodňoval a to ani po doručení písomne vyhotoveného rozsudku.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že výrok o treste trpí takými vadami, pre ktoré ho bolo potrebné zrušiť a napraviť.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa v tomto smere odvolací súd sám nezistil žiadne chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa potom, čo postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo skutku uvedeného v obžalobe, čo napokon malo za následok aj nemožnosť napadnutia odvolaním obžalovaného tohto výroku.

Z podnetu odvolania obžalovaného odvolací súd preskúmal aj výrok o uloženom treste. Dospel pritom k záveru, že týmto výrokom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.) v tom, že súd prvého stupňa ukladal obžalovanému trest odňatia slobody aj za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák.. Je síce faktom, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený aj za zločin, teda spáchanie prejednávaneho zločinu krádeže by sa mohlo považovať za spáchané opakovane, pričom podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. sa v takom prípade zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Pri

ukladaní trestu odňatia slobody pritom súd prvého stupňa vychádzal z takto upravenej zvýšenej dolnej hranice trestnej sadzby odňatia slobody.

Z písomného odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa pritom vyplýva, že súd prvého stupňa sa pred použitím vyššie uvedeného ustanovenia Trestného zákona o zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby zaoberal otázkou, či obžalovaný nemá predchádzajúce odsúdenie zahladené. Jeho záver o tom, že tomu tak nie je (str.4 rozsudku) a preto je potrebné použiť ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. je však nesprávne. Obžalovaný O. A. bol ešte ako mladistvý odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/232/13 zo dňa 19.02.2014 právoplatného v ten istý deň, pre zločin lúpeže podľa § 188 Tr. zák. a zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na dva roky nepodmienečne so zaradením do nápravovného ústavu pre mladistvých. Z výkonu tohto trestu bol obžalovaný podmienne prepustený uznesením okresného súdu Martin sp. zn. 2Pp 203/14 so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, ktorá skončila dňa 16.01.2018. V trestnom spise Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/232/2013 sa pritom na čl. 217 nachádza úradný záznam predsedníčky senátu Okresného súdu Martin vo veci sp. zn. 2Pp/203/2014 zo dňa 27.januára 2020, kde je uvedené, že podľa § 68 ods. 4 Tr. zák. sa má za to, že podmienne prepustený O. A. sa osvedčil, pričom podľa § 68 ods. 3 Tr. zák. sa má za to, že odsúdený trest odňatia slobody vykonal dňa 16.01.2015, kedy bol podmienne prepustený.

Súd prvého stupňa pri svojich právnych úvahách a nezahladení tohto predchádzajúceho odsúdenia za zločiny vychádzal len z ustanovenia § 121 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.. Vzhľadom, ale na vyššie uvedené záznamy predsedníčky senátu opomenul prihliadnúť aj na ustanovenie § 121 ods. 3 Tr. zák. podľa ktorého ak súd vyslovil, že sa mladistvý podmienne prepustený z výkonu trest odňatia slobody osvedčil, hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. To platí pritom aj v prípade ak súd v lehote jedného alebo dvoch rokov neurobí rozhodnutie o nesvedčení sa tohto podmienne prepusteného mladistvého.

Z vyššie uvedeného potom vyplynulo, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste v neprospech obžalovaného prihliadol aj na zahladené odsúdenie, čo malo podstatný vplyv na výmeru ním ukladaného trestu odňatia slobody. Takýto postup súdu prvého stupňa bol nesprávny, pretože súd pri rozhodovaní o treste (oblasť trestného práva hmotného) nemôže v neprospech prihliadať na už zahladené odsúdenie obžalovaného. Inak by inštitút zahľadania odsúdenia strácal svoj význam v podobe odstránenia nepriaznivých dôsledkov odsúdenia, pretrvávajúcich aj po výkone trestu. Podľa § 93 ods. 1 Tr. por. ak bolo odsúdenie zahladené, hľadá sa na páchatela, ako keby nebol odsúdený, čím je vyjadrená zásada, že zahladením odsúdenia nastane zákonná fikcia neodsúdenia, ktorá je právnym dôsledkom zahľadania odsúdenia. Výnimky z uplatňovania tejto zásady musia byť pritom výslovne uvedené práve v Trestnom zákone, tak ako tomu je napríklad o § 61 ods. 7 Tr. zák., pri ukladaní trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 až 5 Tr. zák. (trest zákazu činnosti na doživotie). Vo vzťahu k použitiu ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. však takáto výnimka v Trestnom zákone na možnosť prihliadnutia aj na zahladené odsúdenia, uvedená nie je.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. výrok o treste odňatia slobody v rozsudku súdu prvého stupňa zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozsudkom rozhodol o uložení nového trestu odňatia slobody. Pri ukladaní trestu odňatia slobody odvolací súd prakticky vychádzal z rovnakých skutkových a právnych úvah ako ich uviedol súd prvého stupňa s výnimkou nepoužitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Odvolací súd na „vyhlásenie“ obžalovaného prihliadol ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. a rozhodol tiež o poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. - priznanie a úprimné oľutovanie. Pri takejto prevahe poľahčujúcich okolností (pomer 2:0) dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného je postačujúce vplývať aj trestom odňatia slobody na samej dolnej hranici trestu odňatia slobody (3 roky) uvedenej v § 212 ods. 3 Tr. zák. účinného od 01.08.2019 (predtým § 212 ods. 4 Tr. zák.). Súčasne senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného bude postačujúce vplývať na slobode probačným dohľadom v skúšobnej dobe troch rokov. Vzhľadom na majetkový charakter trestnej činnosti obžalovaného zároveň obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným škodu ako súčasť probačného dohľadu. Splnenie tejto povinnosti, čo je v prvoradom záujme poškodených bude pritom významnou podmienkou na rozhodnutie o správaní sa odsúdeného v skúšobnej dobe.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.